

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG:
BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCZA 8.
Telefon száma 798.
KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA.
MÁS BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL.
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Védjére postán v. helyben házhoz hordva.
Egy évre . . . 10 kor. / Egy negyedévre 10 kor.
Fél évre . . . 5 kor. / Egy hónapra 3 kor. 60 fill.
Külföldre: 5 hóra Németországba 13 k. 40 fill.
Francia-, Olasz-, orosz-, török-, görög-, spanyol-, angol-, svéd-, román- és szierráliai, angol- és magyarországi, melyek a postaközlésben tartalmak, negyedévre 18 k. 40 fill.
Egy szám ára 12 fill.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCZA 8.
Telefon száma 706.
HIRDETÉSEK ÉS NYILTÉRBE VALÓ KÖZLEMÉNYEK FELVÉTELE KIADÓHIVATAL, PÁRISIAN FÖLGRÖBÖSGÁZK: Jókai F. József & Co. 31. utca, Fiume, Mostarstr. Londonban fölgröbösök: Tóth József 13. Biscayastr. Csongrád: Frankfortban: M. Nemzetforgalmi központi irodájának Budapesti fiókája: 10. és 11. utca, valamint összes fiókái.
Bécsben: Danubiusstr. 1. Kampferstr. 2. Dunastr. 10. 11. Wollmilchstr. 10. Haszardstr. & Voglerstr. 1. Wallfischgasse 10. Károlyi Róbert Str. 1. Oppelstr. 2. Stabenstr. 2. Sándorstr. 1. Wollmilchstr. 11.
Zürichben: Orf. Pöschel & Co. és valamennyi hirdetői iroda.

Mal számunk főbb közleményei:
Veszselek.
Feljelentés Goldis püspök ellen a kultuszmin. által.
Választási mozgalom.
Angolítás Budapest.
A tuberkulózis ellen.
A budapesti lövészek eredménye.
A haden-badeti futtatás.
Regény: Jaqueline.

Budapest, szeptember 2.

A nagybeteg magyar parlament holnap újra összeül, hogy bemutassa az országának néhány napig tartó keserves végveszélyét. Aztán eszelenesen lehunyja a szemét és eltemetik hangos szónoklatokkal. Halotti tort ülnek felette, de nem gyászolják meg. A nemzet a sírverem mellett állva, ha egy-két könyvet hullat is koporsójára, nem az igazi részvét könyei ezek.

Pusztiljon. Kévs örömet hozott, meg lehetőséget sok szomorúságot. Tüzzök oda sirja fölé az egyszerű fejfát, írjuk fel rá öt esztendőnek szomorú viszontagságait, de emlékoszlopot ne állítsunk neki. Nem emlékoszlop lenne az, hanem örökös szegényfája a magyar népnek s az utódok előtt, a kik majd olvassák ennek a tehetetlen korszaknak történetét, elfogulatlan, erős judiciummal bíró historikusoktól pirulniuk kellene azoknak, a kik ezt a fát felállították.

Ne zavarjuk tehát a haláltusát. Hagyjuk magára, itt nem segít már semmiféle hatalom. Emberi törvény szerint meg kell semmisülnie. Bűnben fogtatott, bűnös volt egész élete, a halála is méltó lesz a büntetéséhez. Maga sem tudja, hogy mikor, de hamarabb pusztul el, mintsem gondolja és ezt csak az utolsó órákban hozzák tudomására.

Ha a magyar nép dobogó szívének beszédtét meghaladjuk, akkor egész határozottsággal el lehet mondani, hogy ezt a haladókort nem sajnálja az országban egyetlen leány igaz hazafi se. Temetésére ugyan majd felülük a gyászruhát, de ezt csak szokásból teszik. A lobogót nem hajtják meg sirja előtt. Remegő hangon gyászbeszédet nem mond majd a pap. Rövid ima, a melyt a bűnösökért is mondanak, emyiből áll az egész gyászszertartás. Talán elfőn majd az osztrák czimbora s a nyitott sír előtt elhuzatja a tékozló, szomorú véget ért magyar pajtás kedvenc nótát, talán ő meg is siratja, meg is sajnálja, mert hiszen világleletemben pompás gavallér volt a meghaldogult. Aztán elföldelik, valamikor majd el is feleldik. A föld nagyon türelmes, nem dobja ki kebeléből. Nem igen fogják majd gondolni a sirját.

Befuthatja az iszalag, felverheti a gyom, letaposhatják a vándor utasok, senki nem törődik vele.

S aztán hangos lármaival felverik a völgyek és hegyvidékek lakóit. A halott helyett újat kell választani. Mondják, hogy jobbat, erősebbet. Meg kell választani a hivatalos magyar nemzetet a magyar népket.

És felvonulnak már a lobogókkal. Teremtő isten, mennyi mindentéle lobogó, ha egyszínű is! Mennyi név a lobogókön, meg a levegőben, mennyi beszéd, mennyi ital és mennyi pénz. A hol eddig csak a vásáros nép jelent meg, a hol órák hosszúak munkátalan emberek áldogáltak, ott most, megjelenik majd a sok nagy ur és nyájas leereszkedéssel parolázik a kerges tenyerű munkással. Megszüvelik, megelégednek és megtevesztik a szerencsétlent. A mit pedig nem lehet jó szóval elintézni, hát el lehet másképen. Arra valók a szolgabírák, a különféle állású megyei hivatalnokok, arra valók az új sítető főispánok, lelkes bajnokok a jog, törvény és igazság nemzetbologító korzakának. Ha meg aztán ezek se tudnak használni, hát van ennél sokkal hatalmasabb fogyer is. Csillogó aranyakkal, új nyomtatott bankokkal akarják majd megtanítottani a beszélgetes magyar ember józan gondolkodásmódját.

Mert mesésbeszéd az, hogy nem lesz se erőszakos választás, se vesztegetés. Hangzatos szép beszéd, de nem igaz beszéd. Szemfényvesztés ez is, mint az ugynevezett „új korszaknak” egész politikai élete. A közelmúlt megmutatta, hogy Széll Kálmán kormányzása alatt milyen választások történtek. Marosvásárhelyen ártatlan polgárok vére folyt az utcákon a választások alkalmával és a vérontás okozóját, mint az ilyen esetben rendszeren történni szokott — nem tudták megtalálni.

Semmiféle garancia nincs a tisztá választásokra. A pusztá szó nem elég bárki mondja is, ha nincs erős tiszta, szándék a vezető politikuskömbökben.

A józan gondolkodású magyar nép hite szerint bizalmára azokat méltatja, a kik a szókák nélkül, lelkesedéssel harcolnak a Kossuth Lajos diós, magasztos elveit. Tudják már az országban mindenütt, hogy csakis a teljes függetlenséggel lehet a mostani súlyos terhek alól kibontakozni. Bárországgal, lelkesedéssel meg a függetlenségi és 48-as Kossuth-párt a választási küzdelembe s épen nem fél a meglepetésektől. Terrorizálhatják a választáspolgárokat, de az ország értelmisége hűséggel áll ennek a pártnak a zászlója alatt. A magyar népnek legészintébb, legjobb barátja ez a párt. Nem kacsingtat se Róma felé, se Bécs felé, nem vár segítséget senkitől se,

Pártértekezlet. A függetlenségi és 48-as párt ma, szeptember 2-án délután 6 órakor Kossuth Ferenc elnöklésével értekezletet tart.

A törvényhatóságok és az önálló vámtérségek. Heves vármegye ismert körlevélét az önálló vámtérségre vonatkozólag egymás után veszik tárgyalás alá az ország törvényhatóságai. Ebből az alkalomból azután igen sok felirat fog a képviselőházhoz intézteni, melyek nagy része az önálló vámtérségek mellett foglal állást.

A mexikói követ a kiváltnál. A királyi Marada utponnan kinevezett mexikói követet külön kihallgatáson fogadta és megbízó levelet átvette.

Választási mozgalom.

A magyarországi újjászervezett szociáldemokrata párt tegnap, vasárnap délután tartotta jelölő gyűlést a **Fülep-szalási** körületben, lesk körületben a falu háza előtti úton. A gyűlésen **Karsay Pál** gazda elnököl és indítványára egyhanglag **Krámer Balázs** budapesti bronzmüves mestert jelölték ki.

Győr város kereskedői tegnap tartott gyűlést, elhatározták, hogy csatlakoznak **Szavay Gyula** jelöléséhez. Az értekezlet egy küldöttséget bízott meg azzal, hogy a határozatot **Szavay Gyulával** és a helyi politikai pártokkal közöljék.

Szegedről kapjuk azt a hírt, hogy a **tápi kerület** egységes Kossuth- és Ugron-pártja tegnap jelölő ülést tartott a függetlenségi körületben és egyhanglag **dr. Kelemen Béla** szegedi ügyvédet, a járás való főszolgabíráját jelölték. Kelemen a jelölést elfogadta és mindjárt megkezdte programbeszédét. A jelölésről küldött táviratot meglehetősen bő tartalma dacára is szükségesnek és hiányosnak tartjuk. Mert a tápi kerület Kossuth és Ugron pártja a jelölt népszerű szemlére való tekintettel egyesült ugyan, de ez nem menti fel **dr. Kelemen** Béla abbeli kötelessége alól, hogy valjón színt, mely pártnak elvet és programját tette magáévá, az igazi függetlenségi pártot, a mely Kossuth Ferenc vezérlete alatt meg a küzdelembe, vagy a francia pénz, orosz szövetség, zab, talpa és klerikalizmusban utazó frakción. Ez a legelmebb követelés, a mit egy függetlenségi jelöltől elvárhatunk.

Nagyvárad város szabadelvű pártja tegnap rendkívül népes közgyűlést tartott Hlatky Endre elnöklésével. A gyűlés előtt tárgya a szervezkedés volt. A régi elnökség és a tisztikar leköszönt, mire dr. Gyémánt Jenő, a gyűlés jegyzője előterjesztte az új elnökség és tisztikar névsorát, a melyt a párt választmányja elfogadta és ajánlott. Az előterjesztést elfogadták. Ennek lett egyhangú lelkesedéssel Hlatky Endre, alelnökök: Havassy Géza, Mezey Mihály, Konrád Márk, Ulman Sándor és Reisman Mór, a szervezkedés után zajos éjelen-

ment elég hatalmasnak tartja a magyar népet arra, hogy a maga erejéből megélheszen. Ennek a pártnak elszánt harcosai nem mandátumot kunyorálnak, nem ígérnek ezért se vasutat, se gimnáziumokat, egyedül csak azt ígéri, hogy Kossuth Lajos elveit minden erejükkel, minden időben harcolni fogják.

És a magyar választóközönség nem tagadhatja meg bizalmát ettől a párttól.

Gróf Forgách Antal képviselő tegnap nagyüzemi választóközönség előtt B-Gyarmaton nagyhatású beszédet mondott, melyben Széll Kálmán miniszterelnök híveinek vallotta magát.

Majláthy Béla beszámolója. Csaprol táviratok: **Komjáthy Béla**, a nagy-kaposi választókörlet képviselője, tegnap tartotta Csapron beszámolója. A népszerű képviselő **Olaj Lajos**, **Barta Ödön** orsz. képviselő, **Vastagh György** festőművész társaságában érkezett a községbe, a melynek határára a kerület előkelőségei, a képviselőtestület tagjai fogadták. Díszes banderum és orszi kocsisor kísérte be a lobogókkal ékesített községbe, a melynek főútnán ékes diadalkapu volt felállítva a mindenki által szeretett képviselő tisztelgére. **Komjáthy Béla** nagyüzemi beszédet mondott ki a függetlenségi párt programját és kiterjesztését a jelölt parlament ülészakainak munkaszágra is.

A beszámoló beszéd orszi hatást keltett. Az egybegyűlt, erekre menő község pereszék díszlete és tapasztalás a bűvárosi színtérrel képviselő. Nagy hatás mellett beszélt meg: **Olaj Lajos**, **Barta Ödön** orsz. képviselő. Az ünnepélyt a **Szavay** elnöklésével fejezték be. Este 200 körül a községre volt **Komjáthy** tisztelőre, a ki most folytatja beszámoló körútiát. Szeptember 3-án **Kaposton** tartja beszámolóját.

„Victoria” zászló-gyár (VI. Andrássy ut. 1.) szállít legújabb és legelőkeltebb zászlókat és jelvényeket. — Vidéki megbízottak kerestetnek.

Feljelentés Goldis püspök ellen a kultuszminiszternél.

Nagy Irtára között foglalta el **Goldis** püspök az aradi görög-keleti püspöki széket ezéltől két és fél esztendővel. A sok politikai és egyházi viszontagságon keresztül püspök megnívott beszédében nagy nyomatékkal kijelentette, hogy egyházi ügyekben báró **Saguna** András történelmi alakja fogja vezérelni s nem fog meggyűlölni, a míg **Saguna** nagy tetteivel hasonló cselekedetekkel egy lépéssel előbbre nem viszi a románok szellemi és anyagi előhaladását.

Goldis harmadik esztendei pásztorokodása alatt nemcsak hogy nem szabadította meg hitvét az általa sokat hangzatosított sötétség és tudatlanság békétől, hanem nagy mértékben növelte az egyházi, iskolai, szellemi és anyagi zavarokat, olyannyira, hogy egyházában mindenütt kiélesedett az áldatlan pártbarozok, kölcsönös üldözések és gyűlölködések. Sok, az egyház szolgálatában meggyűlölt egyén elveszti-

— És majd eszmálatpal tesz elem! . . . Vigye innen ezt az undokságot. Hozzon valami egyebet, mindegy akármint, a mi kézen van! . . . Hozzon egy szalonnában sült foglyot.

A szalonnában sült „kész” foglyot mosolyt csalt Roger ajkaira. A pinczér felénkén jegyezte meg, hogy legalább is egy negyed órába kerül, a míg a fogly megcsül. De a kapitány megadta magát a körlehetetlen sorsnak és hosszú bajuszát pödörgetve kijelentette:

— Isten neki, várni fogok.

És a fogly megérkezését várva hátradől a széken, egy fogvány rágiésllása közben körüljárattta tekintetét a többi ebédelen.

Roger, miután megébredt, átment egy szomszédos, még néptelen terembe, hogy ott írja meg a fekete kávéját. Leült egy karosszékre, szivarra gyújtott és böngészte az újságokat.

— Marcel már nem jön el — mondta magában. — Egyébiránt egyelőre nincs is rá szükségem.

Jó ideje ült már ott, mikor gépszereiben megfordította a fejét, hogy a fal órára vessen egy tekintetet. Ekkor két egyént pillantott meg, a kik épen akkor léptek be s halkán beszélgettek egymással. Az egyik Rogernak ebédelő szomszédja, a dragonyoskapitány volt, a másik egy fiatal vezérkari főhadnagy. Ez utóbbi rögtön megismerte Rogert.

— Ni, d'Armentières! — kiáltott fel örömmel telt meglepetéssel.

Azután a társához fordult:

— Bocssáson meg — szölt — egy pillant mulva ismét az öné vagyok.

És mosolygó arccal, előrenyújtott kezekkel sietett a sorhajó-hadnagyhoz. Roger szívélyesen viszonozta a kézszorítást s ő is fölkiáltott:

— De Kergaricsh René! —

— Nagyon örülök, kedves barátom, hogy először megismételhetem legmelegebb és legszívintébb szerencsekívánataimat a házasság alkalmából. . . .

— Elékn köszöntélen fogadom — viszonozta Roger.

— Oh — folytatta a fiatal vezérkari főhadnagy — te igazán megérdemled a nagy boldogságot, mely osztályrészedül jutott és valamennyi bajtársam velem együtt örvend neki. Mind ott leszünk a templomban, hogy d'Armen-

tieresnéba a legtekélyesebb, a legbájosabb, a legirigyletebb hívet üdvözöljük.

— Milyen meglehetőn ezek az oly szívesen kifejezett érzelmek és nagyon, de nagyon köszönöm — felelte Roger melegen.

Azán mintha szükségesnek vélne megnyugtatni jelenlétét a kaszinóban, hozzátette:

— Ép úgy mint te, én is örvendek a véletlennek, mely idehozott, hol egy jó barátomnak adtam találkozást, mert így alkalman nyílt látni téged, édes René.

Ezek a szavak az udvariasság kifejezését voltak és nem az őszinte elédgedettség. A valóságban Roger a jelen körülmények között jobb szereti, ha nem találkozik ilyen meghitt barátjával, a kinek nyilvánvalóan őszinte és forró szerencsekívánatai zavarták egy kicsit. Nem kénszerül-e majd egy csomó barátságos kérdésre válaszul, a miket ez hozzá kétségkívül intézni fog?

De Kergaricsh René iskolatársa volt Rogernak. Még a kollegiumból maradt meg köztük az a jó pajtáság, melyen kivételesen sem az idő, sem a távollét nem ejtett csorbát. Nagyon szívesen látta René-t és minden más viszonyok között d'Armentières rendkívül örvend a viszontlátásnak. Most azonban szinte megkönyebbült, mikor pár szó váltása után de Kergaricsh elhagyta őt, hogy visszatérjen a dragonyoskapitányhoz, a ki eddig is szerényen visszavonult és a ki, mihely a fiatal főhadnagy mellé érkezett, d'Armentièresre mutattva, így szölt:

— Szabad szerénytelenség nélkül kérdeznem, kicsoda ez az ur?

— Régi iskolatársam, d'Armentières Roger, sorhajóhadnagy.

— És ő veszi föl Roche-Neuville tábornok nagyobbik leányát?

— Ugy van, ő.

— Igazán nem találtam volna ki az enyémmel szomszédos asztalnál ebédelt hallgatag vendégben a boldog halandót, a ki egyik leg-gazdagabb örökösömetk veszi föl.

Roger észrevette, hogy a két tiszt róla beszélget; önmagára érezte mehezédni René társának tekintetét. Már ez is bosszantotta, de bosszúsága még növekedett, a mikor de Kergaricsh a kapitány kíséretében visszatért hozzá és így szölt:

— Engedd meg édes Roger, hogy bemutatam neked egyik kedves bajtársamat, de Curgis Hector márkít.

(Folytatás következik)

JAQUELINE.

FRANCZIA REGÉNY. 40

Ita: ADOLPHE GÉNÉREY.

— Milyen okot hoz föl apám előtt, hogy beleegyeztek a házasságba? Milyen okot mond a világnak, hogy föltűntet ne keltsen, nyilvános botrány ne támadjon?

Roger szilárdan felelte:

— Ez a gond kizárólag csak engem terhel. Minden felelősséget magamra fogok hárítani.

— Mi módon véli ezt elérni? — kérdezte még Louise.

— Az idő sürget és nem igen enged válogatni. E percében csak egy módot látok: a haladéktalan távoztást.

— Csakugyan, ön tengerészletet — szölt Louise. — Menjen a minisztériumba és eszközölje ki a parancsot, hogy rögtön tengerre kelljen szállnia.

Roger a fejét rázta.

— És mivel támogatnám az ilyen kérelmet! — vetette ellen. — Am még ha teljesítenék is, a mi kétség, mikor most kaptam szabadságidő meghosszabbítást, az ön atyja fölemelne szavát a rendelet ellen. Mentem visszavonotná. Tudni akarom, miért sújt ez a létszólólagos kegyvesztés. És ha akkor meghallaná, hogy a saját kérésének tulajdonítható . . .

— Igaz — ismerte el Louise — ez a mód lehetetlen.

d'Armentières, mihelyt kijelentette, hogy vállalkozik az egyházi egybekelésnek feltűnés nélkül való elhalasztására, azonnal tudatára érte, mekkora nehézségekbe fog ütközni. Louise pedig némán várta, hogy beszéljen, hogy megmondja miben állapodott meg.

— Nos? — törte meg a csendet pár pillanat mulán.

— Nos — szölt csüggedten Roger — nem látok semmi módot.

— Oh — kiáltott fel Louise — taládon ki valamit, a mi holnap távozásra kénszeríti!

A fiatal ember folytatta:

— Nincs olyan ok a világon, mely házasságom előestéjén elutasítja, vagy halasztás kérésére kénszeríti. Ha csak arról volna szó, hogy szabaddá tegyem önt, hogy föltűnjem egy gyűlöletessé vált kötelektől, akkor nem hiányoznának a módok.

— Erősen közre kell játszania az örödeknek, ha bárki is gyantit valamit — mondta mosolygva magában; mert most, hogy kikézdott a zavarból, csaknem egészen visszanyerte régi jó kedvét.

Gondolt ugyan arra, hogy Roche-Neuville tábornok még semmit sem tud és nem lesz könnyű beleegyezést kinyerni az elváltába, azután pedig a Paula férjhezmenetelére; de azámitott Louisera, szükség esetén Marcelre, meg a saját szerencsésére is, hogy tulajdonosan tragikus mód nélkül mulik el minden. A legnehezebb, szerinte, megtörténi, minthogy a neje mindent tudott és, leszámítva egy nagyon is érthető és végeles könyorohomat, megadta magát sorsának, immár egész törekvés csak a testvére becstelenség megmentésére irányul. Most már csak az kell, hogy valami áthághatatlan akadállyal fogva az egyházi egybeélés elhalasztása sikerüljön és minden jól fog menni.

És az emlékezés kissé fölélénkítette, a mi étványának fokozódásában nyilvánult, és mert ívás nélkül nehezen csuszik az étel, hozottott egy üveg finom Beaume-mellett. A közelében ebédelő, őt látva, bizonyosan így szölkelt magukban:

— Ime egy boldog ember!

Az óvétel szomszédos asztalnál pár perc óta egy magas fiatal ember foglalt helyet, a kiből könnyen meg lehetett ismerni a lovas-tisztet. Mintegy harminczöt éves ember volt, széles vállakkal; hatalmas szöke bajusz árnyékolta be vékony és megvótó ajkait; erősen izevett orr, kiálló állkapcsok bizonyos kemény kifejezést adtak az arcnak, melynek halvány-ságát bizonyos szemöldök alatt villogó aczélek szemek élénkítették, míg a sisak viselésétől a homlok fölött kissé megkopaszodott fejt sűrű, csaknem tövig lenyírt vorosesszöke haj borította. De Curgis Hector márkí volt, kapitány az 5. számú dragonyos ezredben.

Az új vendég csepp ügyet se vetett Rogorra. Nagyon elfoglalta ebédjének összeállítása, a minek, úgy látszott, igen nagy fontosságú tulajdonított. Ha Roger szö nékül elfogadta azokat az ételeket, melyeket a pinczér elébe tett, a dragonyoskapitány nem így cselekedett, mert a csaknem nyers chateaubriand tulajdonosságánál fogva a komikummal határos indulatba ragadta. A megrémült pinczér menetegetőzött s ajánlkozott, hogy visszaviszi a chateaubriand-t, újra átsütötti. A mire a vendég így felelt:

— És majd eszmálatpal tesz elem! . . . Vigye innen ezt az undokságot. Hozzon valami egyebet, mindegy akármint, a mi kézen van! . . . Hozzon egy szalonnában sült foglyot.

A szalonnában sült „kész” foglyot mosolyt csalt Roger ajkaira. A pinczér felénkén jegyezte meg, hogy legalább is egy negyed órába kerül, a míg a fogly megcsül. De a kapitány megadta magát a körlehetetlen sorsnak és hosszú bajuszát pödörgetve kijelentette:

— Isten neki, várni fogok.

És a fogly megérkezését várva hátradől a széken, egy fogvány rágiésllása közben körüljárattta tekintetét a többi ebédelen.

Roger, miután megébredt, átment egy szomszédos, még néptelen terembe, hogy ott írja meg a fekete kávéját. Leült egy karosszékre, szivarra gyújtott és böngészte az újságokat.

— Marcel már nem jön el — mondta magában. — Egyébiránt egyelőre nincs is rá szükségem.

Jó ideje ült már ott, mikor gépszereiben megfordította a fejét, hogy a fal órára vessen egy tekintetet. Ekkor két egyént pillantott meg, a kik épen akkor léptek be s halkán beszélgettek egymással. Az egyik Rogernak ebédelő szomszédja, a dragonyoskapitány volt, a másik egy fiatal vezérkari főhadnagy. Ez utóbbi rögtön megismerte Rogert.

— Ni, d'Armentières! — kiáltott fel örömmel telt meglepetéssel.

Azután a társához fordult:

— Bocssáson meg — szölt — egy pillant mulva ismét az öné vagyok.

És mosolygó arccal, előrenyújtott kezekkel sietett a sorhajó-hadnagyhoz. Roger szívélyesen viszonozta a kézszorítást s ő is fölkiáltott:

— De Kergaricsh René! —

— Nagyon örülök, kedves barátom, hogy először megismételhetem legmelegebb és legszívintébb szerencsekívánataimat a házasság alkalmából. . . .

— Elékn köszöntélen fogadom — viszonozta Roger.

— Oh — folytatta a fiatal vezérkari főhadnagy — te igazán megérdemled a nagy boldogságot, mely osztályrészedül jutott és valamennyi bajtársam velem együtt örvend neki. Mind ott leszünk a templomban, hogy d'Armen-

— És majd eszmálatpal tesz elem! . . . Vigye innen ezt az undokságot. Hozzon valami egyebet, mindegy akármint, a mi kézen van! . . . Hozzon egy szalonnában sült foglyot.

A szalonnában sült „kész” foglyot mosolyt csalt Roger ajkaira. A pinczér felénkén jegyezte meg, hogy legalább is egy negyed órába kerül, a míg a fogly megcsül. De a kapitány megadta magát a körlehetetlen sorsnak és hosszú bajuszát pödörgetve kijelentette:

— Isten neki, várni fogok.

És a fogly megérkezését várva hátradől a széken, egy fogvány rágiésllása közben körüljárattta tekintetét a többi ebédelen.

Roger, miután megébredt, átment egy szomszédos, még néptelen terembe, hogy ott írja meg a fekete kávéját. Leült egy karosszékre, szivarra gyújtott és böngészte az újságokat.

— Marcel már nem jön el — mondta magában. — Egyébiránt egyelőre nincs is rá szükségem.

Jó ideje ült már ott, mikor gépszereiben megfordította a fejét, hogy a fal órára vessen egy tekintetet. Ekkor két egyént pillantott meg, a kik épen akkor léptek be s halkán beszélgettek egymással. Az egyik Rogernak ebédelő szomszédja, a dragonyoskapitány volt, a másik egy fiatal vezérkari főhadnagy. Ez utóbbi rögtön megismerte Rogert.

— Ni, d'Armentières! — kiáltott fel örömmel telt meglepetéssel.

Azután a társához fordult:

— Bocssáson meg — szölt — egy pillant mulva ismét az öné vagyok.

És mosolygó arccal, előrenyújtott kezekkel sietett a sorhajó-hadnagyhoz. Roger szívélyesen viszonozta a kézszorítást s ő is fölkiáltott:

— De Kergaricsh René! —

— Nagyon örülök, kedves barátom, hogy először megismételhetem legmelegebb és legszívintébb szerencsekívánataimat a házasság alkalmából. . . .

— Elékn köszöntélen fogadom — viszonozta Roger.

— Oh — folytatta a fiatal vezérkari főhadnagy — te igazán megérdemled a nagy boldogságot, mely osztályrészedül jutott és valamennyi bajtársam velem együtt örvend neki. Mind ott leszünk a templomban, hogy d'Armen-

Zászlókat, jelvényeket, arczképes tollakat szállítás 3 nap alatt a legnagyobb mennyiségben és a legelőkeltebb árak mellett **lfj. DEUTSCH MANÓ** központi irodája Budapest, V. Ferencz József-tér 3., I. em. Vidéki elárulított kerestetnek. Vidéki elárulított kerestetnek.

Használt és új pénz-szekerények rendkívül olcsó árban kapunk...

Művelt középkori tárgyak asszony ajándékaihoz...

NEUMANN M. (Museum-körút 1.) Iskola-öltönyei (köszen és mérték szerint)...

Magyar Könyvtár Gróf Széchenyi István. Hítel. - Személyek: 230-239. Vergilius. Aeneide. Fordította Baróti Szabó...

A világ legjobb gyártmányú zongorái Mignon, egész rövid zongora 600 koronától 2000...

Kárpáti juhúró (gynevezett lipói), legnőb, 5 kilós bódony...

Kárpáti borovicska valódi, legnőb, régi, 5 kilós palack...

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban Budapest, IV., Papnövelde-utca 8.

ARANYOSI MIKSA felső kereskedelmi iskolája Budapest, V. ker., Nagykorona-utca 13. sz.

Sternberg Armin és Testvére cs. és kir. udv. hangszergyártó központi főraktár...

Vétel. Egy kb. 100 m. méter tüzelő-letű haránt, mely kifogástalan...

Erényi-féle Ichtiol - Salicyl. Nehány bedorzosás elég 3 korona utasításal.

VUKOVARI areztisztító kenőcs szepia, limlöhely, stómor, májfoltek...

LAMPEL R. (Wodianer F. és Fiai) cs. és kir. udv. könyvkereskedés kiadásban...

NÉHÁNY SZÓ A TITKOS BETEGSÉGEKRŐL. Sajnos, - de való igaz, hogy mai korban feltűnően...

Bankbetéti Társaság Budapest, Kossuth Lajos-utca 12. Csemege szőlőt 5 kilós postaközlő finom...

Legnagyobb budapesti BUTOR-áruház Varga Mihály és Társai magyar bútortársaság Budapest, Belváros IV. Koronahercz u. 2.

Med. univ. D. FABINYI emerit. kórházi orvos - Specialista titkos betegséget...

SZABADALOM. Magyar királyi államvasutak. Pályázati hirdetmény. A nagy kir. államvasutak igazgatósága...

STANDARD életbiztosító társaság Edinburghban, Angolhon. Alapított 1825. Magyarországi fiók: Budapest, V., Kossuth Lajos-utca 4. szám...

Med. univ. D. FABINYI emerit. kórházi orvos - Specialista titkos betegséget...

Magyar királyi államvasutak. Pályázati hirdetmény. A nagy kir. államvasutak igazgatósága...

Vadászati diszmunkák! Vig világ. Erdőn, Mezőn. Magyar természeti és vadászati képek. Az apró vad vadászata.

Med. univ. D. FABINYI emerit. kórházi orvos - Specialista titkos betegséget...

1901. HARM SZERKESZTŐSÉG BUDAPEST, IV. PÁPNÖVELDE-UTCA... Alkalmasint megint babona. Mert nem tud...